

Uzasadnienie wyroku z dnia 29 lipca 2024 r.

ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku (art. 505⁸ § 4 k.p.c.)

1. W niniejszej sprawie powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. domagał się od pozwanego Towarzystwa (...) S.A z siedzibą w W. kwoty 409,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty głównej roszczenia naliczanymi od dnia 10 marca 2023 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 31 sierpnia 2021 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu, następnie poszkodowana zgłosiła szkodę u pozwanego z tytułu ubezpieczenia AC. Powód wskazał, że poszkodowana zawarła z warsztatem (...) Grupa Spółka Akcyjna umowę o przelew wierzytelności następnie (...) Grupa Spółka Akcyjna zawarła umowę o powierniczy przelew wierzytelności z powodem, z których to umów cesji powód wywodził swoją legitymację w tej sprawie.

2. Pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zarzucał przede wszystkim brak legitymacji czynnej powoda do dochodzenia przedmiotowego roszczenia, nieudowodnienie powództwa co do zasady oraz co do wysokości. Pozwany wskazał na wygórowaną stawkę roboczogodziny naprawy zastosowaną przez powoda, niezgodnienie z pozwanym kosztów naprawy ujętych na fakturze VAT oraz zaprzeczył aby był zobowiązany do zapłaty odszkodowania zgodnie z żądaniem pozwu. Pozwany wskazał, że nie uznał stawki zastosowanej w kalkulacji i zaakceptował ją do kwoty 120 zł netto oraz zarzucił powodowi różnicowanie stawek roboczogodziny w zależności od rodzaju podmiotu na rzecz którego dokonuje naprawy.

3. Istota sporu zasadzała się na ocenie, czy powód uwzględnił właściwą stawkę roboczogodziny w zakresie prac naprawczych blacharskich i lakierniczych. Ponadto sporna była legitymacja czynna po stronie powoda do wystąpienia z powyższym powództwem. Sąd uznał, że powód ma legitymację czynną w tej sprawie, a umowy cesji wierzytelności, z których legitymację tą wywodzi, są ważne. Po drugie Sąd uznał, że sporządzona kalkulacja została oparta o przepisy OWU a wyliczony koszt naprawy jest uzasadniony, jako mający za podstawę stawki za roboczogodzinę mieszczące się w granicach stawek rynkowych obowiązujących na rynku lokalnym w okresie, w którym dokonywano naprawy (2022 r.).

4. Pozwany zakwestionował również zasadę swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z 31 sierpnia 2021 r. Wskazać należy, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność za ww. zdarzenie, wszczął i przeprowadził postępowanie likwidacyjne w ramach ubezpieczenia AC do którego zastosowanie miały OWU P. po ubezpieczeniu Mój Samochód zatwierdzony uchwałą Zarządu (...) S.A nr (...) – co sam pozwany wskazał w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty. W ocenie sądu, zakwestionowanie zasady odpowiedzialności za ww. zdarzenie zostało przedstawione przez pozwanego w sposób nader ogólnikowy, a sam zarzut Sąd uznał za gołosłowny – pozwany bowiem nie przedstawił na poparcie tego zarzutu żadnych argumentów. Nie można również przyjąć, że pozwany może być całkowicie bierny, bo prowadziłoby to do złamania zasady kontradiktoryjności postępowania cywilnego – na obydwu stronach ciąży obowiązek udowadniania swych twierdzeń – zgodnie z treścią art. 6 k.c.

5. Podstawą prawną dochodzonego roszczenia były przepisy kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 k.c. i nast.), jako iż pierwotnego wierzyciela łączyła z pozwanym ubezpieczycielem umowa ubezpieczenia AC.

6. Podstawą prawną, z której strona powodowa wywodziła swoją **legitymację czynną** w tej sprawie, były przepisy art. 509 k.c. i nast., stanowiące o umowie tzw. cesji wierzytelności. Zawarte w sprawie umowy cesji nie były ani sprzeczne z ustawą, ani sprzeczne z zastrzeżeniami umownymi ani sprzeczne z właściwością zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.), nie było także w ocenie sądu żadnych podstaw, aby uznawać je za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i jako takie nieważne (art. 58 § 2 k.c.). Fakt, iż zawarcie umowy cesji, ma na celu zapewnienie przedsiębiorcy nabywającemu wierzytelność, zysku, nie świadczy o tym, aby umowy te naruszały zasady moralności czy etycznego postępowania. Nie jest także prawdą, aby roszczenie w tej sprawie dochodzone było w oderwaniu od rzeczywistej szkody powstałej w majątku osoby bezpośrednio poszkodowanej – nabywca wierzytelności wstępuje bowiem w

sytuację prawną zbywcy i roszczenie mu przysługujące nie różni się niczym od tego, czego mógłby dochodzić od ubezpieczyciela sam poszkodowany. Nie jest niczym zasługującym na nagane – ani nietypowym w dzisiejszych realiach – okoliczność, iż powód, jako przedsiębiorca, działa w celu uzyskania korzyści majątkowej i prowadzi działalność gospodarczą, której istota polega na nabywaniu roszczeń od osób bezpośrednio poszkodowanych i dochodzeniu zapłaty tych roszczeń we własnym imieniu. Sąd nie znalazł w tej sprawie żadnych innych okoliczności, które mogłyby świadczyć o nieważności umowy cesji czy umowy o powierniczy przelew wierzytelności. Legitymacja czynna powoda nie budziła wątpliwości. Powód przedstawił do akt sprawy oryginał umowy przelewu wierzytelności oraz umowy o powierniczy przelew wierzytelności (k. 53, 54) – ich autentyczność nie budziła wątpliwości sądu. Jak wynika z przedstawionych przez powoda pełnomocnictw, umowy te zostały podpisane przez osoby do tego umocowane (k. 59, 60).

7. Sąd pominął dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Zgodnie bowiem z art. 505⁷ § 2 k.p.c., **opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności.** (...) w tej sprawie wynosił 410 zł. Biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe nie ulega wątpliwości, że wynagrodzenie biegłego – uwzględniając także opinię uzupełniającą – przekraczałoby tę kwotę. Jednocześnie w sprawie nie zaszły żadne wyjątkowe okoliczności, które uzasadniałyby zasięgnięcie opinii biegłego, nie powoływała się na nie także strona pozwana, wnioskująca o biegłego, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Należy zauważyć, że sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w którym zasadą jest – jak stanowi art. 505⁷ § 1 k.p.c. – że to od uznania sądu zależy czy ustalenie wysokości świadczenia, do którego konieczne jest zastosowanie wiadomości specjalnych, nastąpią na podstawie powzięcia przez sąd samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy czy na podstawie opinii biegłego. W tej sprawie możliwe było ustalenie wysokości świadczenia na podstawie samodzielnej oceny, uwzględniając przede wszystkim dokumentację przedłożoną przez stronę powodową oraz ocenę wniosków i twierdzeń strony pozwanej.

8. Sąd podzielił argumentację strony powodowej i uznał, że strona powodowa w dostatecznym stopniu wykazała i udowodniła poprawność i odpowiedniość zastosowanej stawki 210,00 zł za jedną roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, jako zgodną z § 8 ust 3 OWU, a zatem mieszczącą się w granicach stawek rynkowych, obowiązujących na rynku lokalnym (woj. (...)) w 2022 r. W pliku o nazwie „informacja o stawkach rynkowych netto za 1 roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych stosowanych przez innych” znajdują się m.in. **wyliczenia pięciu warsztatów, w których stawka za jedną roboczogodzinę pracy oscyluje wokół kwoty 210 zł.** Wyliczenia te są ponadto zgodne z doświadczeniem życiowym i wiedzą ogólnie dostępną. W związku z powyższym, Sąd uznał że wyliczenia zawarte w przedstawionej kalkulacji powoda opiewające na kwotę 4.702,50 zł brutto są w pełni uzasadnione i odpowiadają realiom stawek stosowanych w województwie (...) i zasądził na rzecz powoda brakującą kwotę 409,59 zł będącą różnicą między kwotami – zawartą w kalkulacji powoda oraz kwotą wypłaconą przez pozwanego po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego.

9. O odsetkach ustawowych za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.

10. O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 137,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. Na zasądzoną kwotę składała się kwota 30,00 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 90,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 1 Rozporządzenia MS z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz 17,00 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

ASR Agnieszka Piwała

W., 22 sierpnia 2024 r.